

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121225422
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6121225422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu T., T., so sídlom B. - Q. F., L. Z. 4, D. XXXXXXXX, zast. B. & Z. Q. M. XX/XX, X., D. XXXXXXXX, proti žalovanej: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., P. č. XXX/XX, o zaplatenie 4 346,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 15Csp/32/2021-74 zo dňa 21. júna 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** proti žalovanej **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 4 346,17 eur s ročným zmluvným úrokom vo výške: 17,38 % zo sumy 4 506,17 eur od 21.01.2020 do 12.06.2020, 17,38 % zo sumy 4 476,17 eur od 13.06.2020 do 22.07.2020, 17,38 % zo sumy 4 446,17 eur od 23.07.2020 do 29.09.2020, 17,38 % zo sumy 4 431,17 eur od 30.09.2020 do 03.11.2020, 17,38% zo sumy 4 416,17 eur od 04.11.2020 do 01.12.2020, 17,38 % zo sumy 4 386,17 eur od 02.12.2020 do 14.12.2020, 17,38 % zo sumy 4 366,17 eur od 15.12.2020 do 12.01.2021, 17,38 % zo sumy 4 346,17 eur od 13.01.2021 do zaplatenia, najviac však do sumy 3 148,83 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, všetko v mesačných splátkach po 100,- eur počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že prvá splátka je splatná do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a každá ďalšia splátka je splatná najneskôr do konca toho ktorého mesiaca, pod stratou výhody poskytnutých splátok pri vynechaní jednej splátky. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 18.12.2018 uzavreli žalobca a žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver 5 000,- eur, ktorý bol čerpaný prevodom na účet dlžníka. Zmluvnými stranami bol dojednaný úrok 17,38 % p. a., výška mesačnej splátky 92,60 eur, počet splátok 96 splatných k 20. dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.01.2019 a poslednej splátky dňa 20.12.2026 s tým, že celková čiastka k splateniu je vo výške 8 879,60 eur, RPMN 17,38 % a celkové náklady spotrebiteľa 3 889,60 eur. Z poskytnutého úveru žalovaná ku dňu 12.01.2021 zaplatila celkom 1 394,60 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná prestala dohodnuté splátky splácať, žalobca výzvou z 27.03.2020 žalovanú vyzval na okamžitú úhradu omeškaných splátok celkom v sume 277,40 eur a oznámil, že pokiaľ neuhradí splátku splatnú 20.01.2020 do dňa 24.04.2020, veriteľ pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Dňa 28.04.2020 veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyhlásenie žalovanej oznámil listom, ktorý žalovanej doručil dňa 04.05.2020. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 53 ods. 6, 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1, § 1a ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Po posúdení zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že

zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. K námietke žalovanej, že dojednaný úrok 17,38 % ročne je neprimerane vysoký a zmluvný úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a nezodpovedá úrokom poskytnutým v obdobných prípadoch bankami uviedol, že dohodu zmluvných strán o úroku považuje za platné dojednanie. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1a ods. 4 a § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení je najvyššia prípustná výška odplaty v čase predchádzajúcom uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy podľa informácií zverejnených na webovej stránke Ministerstva financií SR v hodnote 11,31 % <<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteľske-uvery/suhrne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteľskych-úveroch/>>. Nakoľko zmluvný úrok 17,38 % nedosahuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy úverov, ktorý dvojnásobok by predstavoval hodnotu 22,62 % s prihliadnutím na dobu splácania úveru 96 mesiacov a skutočnosť, že žalovaná akceptovala výšku mesačnej splátky, ktorú riadne aj začala žalobcovi poskytovať, je súd toho názoru, že žalovaná bola riadne uzročená s takouto výškou úroku. Uzavrel, že výška úroku neodporuje dobrým mravom, a to ani s ohľadom na formu uzatvárania zmluvy, s ohľadom na výšku úverovej istiny, dobu splácania, pričom žalovaná nevymedzuje, v čom konkrétne má byť rozpor s dobrými mravmi. Za neopodstatnený považoval aj ďalší argument žalovanej, ktorým namietala platnosť predčasnej splatnosti úveru. Z tvrdení žalobcu a z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky k 20.01.2020, k 20.02.2020, k 20.03.2020, pričom omeškanie s neuhradenou splátkou za január 2020 po dobu zákonných troch mesiacov trvalo do 20.04.2020. Žalovaná bola na zaplatenie omeškaných splátok pred vyhlásením predčasnej splatnosti vyzvaná v lehote nie kratšej ako 15 dní v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto žalobca v súlade so zmluvným dojednaním v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dôvodne pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru do splatnosti najbližšej splátky (do 20.05.2020, a to listom zo dňa 28.04.2020). K prisúdenému zmluvnému úroku uviedol, že žalovaná pri riadnom splácaní úveru by mala zaplatiť na úrokoch ako celkové náklady spotrebiteľa sumu 3 889,60 eur, pričom z prehľadu úhrad vyplynulo, že na zmluvných úrokoch zaplatila 740,77 eur. Podľa aktuálnej rozhodovacej praxe súd limituje celkový nárok žalobcu na zmluvný úrok najviac do výšky 3 148,83 eur, čo je suma vypočítaná ako rozdiel medzi celkovým úrokom z úveru a zaplatenou časťou úroku. Z uvedeného dôvodu žalovanej uložil povinnosť zaplatiť zmluvný úrok v dojednanej výške 17,38 % z jednotlivých omeškaných súm po zohľadnení čiastočných platieb aj po zosplatení úveru až do zaplatenia. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V súlade s § 242 ods. 3 CSP žalovanej povolil na splatenie celej prisúdenej sumy splátky po 100,- eur mesačne.

2. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasila z dôvodu, že nie je náležite odôvodnený, dôvody rozhodnutia nie sú dostatočne vysvetlené a sú neúplné. Súd prvej inštancie nezistil zákonným spôsobom skutkový stav veci, rozsudok je nepreskúmateľný a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedla, že zmluva obsahuje zmluvné dojednania, ktoré sú pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Namietala, že súd sa nezaoberal jej námietkou, že v danom prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi. K uplatneným odvolacím dôvodom poukázala na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/161/2019, sp. zn. 11Csp/122/2019, sp. zn. 5Csp/67/2019, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013, sp. zn. 3Co/114/2014, sp. zn. 7Co/132/2018 a ďalšie rozhodnutia. Zastávala názor, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Zastávala tiež názor, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. S odkazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda predčasne zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (nie skôr), pričom zároveň musí upozorniť spotrebiteľa, že si toto právo uplatní. Zastávala názor, že ak chcel žalobca uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, teda predčasne zosplatiť úver, tak mal urobiť do splatnosti najbližšej splátky, t. j. do 20.04.2020. Ak žalobca vyhlásil úver predčasne splatným listom „Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 28.04.2020, je zrejmé, že si toto právo uplatnil neskoro, teda až po splatnosti splátky splatnej dňa 20.04.2020 a takýto úkon by mal byť považovaný za neúčinný. Uviedla, že nesúhlasí s priznaním nároku žalobcu na úhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Upovedomil súd, že dňa 01.06.2021 došlo k zmene obchodného mena žalobcu. Súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi zmluvnými stranami neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, dohoda o výške úrokov je v súlade so zákonom a dobrými mravmi a k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom, preto je platné. Uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá jediná odplata, ktorou je úroková sadzba a ktorá bola stanovená vo výške 17,38 % ročne. Keďže najvyššia prípustná výška odplaty v čase predchádzajúcim uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy podľa informácií zverejnených na webovej stránke Ministerstva financií SR predstavovala pre tento typ spotrebiteľského úveru hodnotu 11,31 %, dvojnásobok predstavuje 22,62 %. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere mala odplata hodnotu 17,38 %, žalobca konal v súlade so zákonom. K námietke o platnom vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uviedol, že žalobca žalovanú vyzval na uhradenie jej dlhu, ktorý t.č. pozostával z omeškania s 3 splátkami úveru listom zo dňa 27.03.2020. K omeškaniu prvej splátky úveru došlo dňa 20.01.2020, k uplynutiu 3 mesiacov od omeškania s prvou splátkou úveru tak došlo dňa 20.04.2020, k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo dňa 28.04.2020, po uplynutí 3 mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením prvej splátky. Žalobca dodržal aj druhú podmienku vyžadovanú zákonom, a to povinnosť v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením okamžitej splatnosti žalovanú upovedomiť o možnosti jej vyhlásenia. Urobil tak v liste zo dňa 27.03.2020 a následne listom zo dňa 28.04.2020 pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Takýmto postupom žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky a náležitosti na uplatnenie svojho oprávnenia, ktorým je vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Žalovaná v podanom odvolaní namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je odôvodnené, resp. je nedostatočne odôvodnené, dôvody rozhodnutia nie sú dostatočne vysvetlené a sú neúplné.

6. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03).

7. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že sudy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentmi vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruis v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

8. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Sudy vo viacerých svojich rozhodnutiach zaujali stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

9. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené konštatuje, že z preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočne zrejmé, aké skutočnosti viedli súd k záveru o povinnosti žalovanej zaplatiť

žalobcovi žalobou uplatňované plnenie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je dostatočné v otázke, ktorá bola zásadnou pre náležité posúdenie uplatňovaného nároku. Súd prvej inštancie vysvetlil postup a dôvody, pre ktoré posúdil, že poskytnutý dohodnutý zmluvný úrok nie je v rozpore s dobrými mravmi a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je platné. Námieta nepreskúmateľnosti resp. nedostatočného odôvodnenia nie je preto dôvodná.

10. S námietskou žalovanej, že zmluva obsahuje neplatné zmluvné dojednania, ani námietskou, že súd prvej inštancie sa nezaoberal argumentáciou žalovanej, že v danom prípade ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto by mala byť s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom, sa odvolací súd nestotožňuje. Žalovaná v podanom odvolaní síce na jednej strane tvrdí, že súd sa jej námietskou o neprimeranej výške úrokov nezaoberal, na druhej strane poukazuje na bod 16. odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom konštatuje, že súd uvádza, že dohodu zmluvných strán o úroku vo výške 17,38 % považuje za platné dojednanie.

11. V preskúmvanej veci bol jedinou dohodnutou odplatom za poskytnutie úveru úrok. Žiadne iné druhy odplaty nevyplývajú ani zo zmluvy samotnej, ani z tvrdenia strán. Aj keď metodiku použítú v § 1 a v § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (ktorými sa vykonáva ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) odborná prax podrobuje kritike (najmä preto, že stanovuje porovnávanie neporovnateľných veličín: úrokov a iných peňažných plnení prepočítaných na jeden rok postupom podľa § 1 s priemernou hodnotou RPMN podľa § 1a), je potrebné uviesť, že ak zákonodarca stanovil maximálnu hranicu odplaty v zákone a vo vykonávacom predpise, nemala by sa odplata, ktorá neprevyšuje takto stanovenú hranicu, považovať za neprimeranú a v zásade ani za rozpornú s dobrými mravmi. Napokon žalovaná v odvolaní ani netvrdí, že by bol predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov pre rozpor dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru s dobrými mravmi, ale tvrdí, že podľa nej dohodnutá odplata predstavuje neprimerane vysoké úroky, dojednané v rozpore s dobrými mravmi, čo má mať za následok neplatnosť zmluvy o úvere v časti odplaty podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

12. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) bod 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odplatu v posudzovanej zmluve tvorí dohodnutý úrok (opakujúce sa plnenie v percentách za rok) vo výške 17,38 %.

13. V zmysle ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. treba na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty použiť priemernú hodnotu RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, zverejnenú Ministerstvom financií SR naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

14. Údaje o priemerných hodnotách RPMN zverejňuje Ministerstvo financií vždy štvrťročne, a to pozadu, po zosumarizovaní štatistických údajov za ten - ktorý štvrťrok. Preto je logické, že najvyššia prípustná výška odplaty sa síce posudzuje ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (§ 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), avšak porovnávaným kritériom je hodnota RPMN zverejnená v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 18.12.2018, je potrebné pre určenie maximálnej odplaty použiť údaje za 3. štvrťrok 2018. Kritériom pre porovnanie však nie sú údaje o úveroch poskytnutých veriteľmi, ale údaje o úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Podľa tabuľky Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2018, zverejnenej na web stránke Ministerstva financií SR, bola priemerná RPMN v uvedenom období na spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov (vrátane) 8,69 %. Dvojnásobok tejto hodnoty (§ 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) predstavuje 17,38%. Z toho vyplýva, že odplata dohodnutá v predmetnej zmluve spočívajúca v ročných úrokoch vo výške 17,38 % presne zodpovedá hornej hranici prijateľnosti odplaty, teda neprekračuje najvyššiu povolenú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Preto odplata dojednaná v zmluve nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je rozporná so zákonom ani s dobrými mravmi.

15. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru aj pokiaľ ide o platnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti predmetného úveru. Žalovaná bola žalobcom vyzvaná na úhradu splátok, s ktorými bola v omeškaní. Pokiaľ ide o omeškanie s neuhradenou splátkou za január 2020, omeškanie pri splatnosti

splátky ku dňu 20. v mesiaci trvalo do 20.04.2020, preto pokiaľ žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru dňa 28.04.2020, postupoval tak v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná bola na plnenie vyzvaná listom zo dňa 27.03.2020, čím si žalobca voči žalovanej splnil povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nedôvodne súdu prvej inštancie vytýka, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

16. V sporovom konaní sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má tak, ako tomu bolo v danom prípade, keď súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná bola v konaní neúspešná). Pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže bol v celom rozsahu úspešný, je nedôvodný nesúhlas žalovanej s priznaním nároku žalobcu na úhradu trov konania.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalobcovi, ktorý bol plne úspešný aj v odvolacom konaní, priznal podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).